

Ma lau - lan suust ja sü - da - mest Sull', Is - sand, mi - nu rõõm! Ja

laul - des rää - gin kõi - gest heast, mis Si - nust tea - da on.

2. Sa oled eluallikas,
mis igavesti keeb,
Sa õnnistuse karikas,
mis hinge terveks teeb!	5. Oh Issand Jumal, see on tõest
Su helde armu töö!
Sa saada meie ukse eest
kõik hädad eemale.	8. Mu vara ja mu pärandus,
mu kilp ja valgus ka
on, Jumal, Sinu õnnistus -
mu helde Aitaja!
3. Mis siin maailmas oleme
ja mis meil osaks saand,
Sa oled, Isa, üksine
meid seega õnnistand.	6. Ma elan aastast aastani,
Sa ikka mulle jääd!
Mind hoiad elu otsani,
kõik minu mured näed.	9. Siis hüppa, süda, rõõmusta!
Sind Jumal armastab!
Kõik oma vaev sa unusta,
sind Tema lunastab!
4. Sa katteks taeva laotanud
mu üle armuga,
ja igal aastal õnnistust
saand väljad viljaga.	7. Sa loed kõik silmapisarad
ja kuuled nutu häält.
Sa pühid ära sedamaid
kõik vee mu palge pealt.	

Viis: "Ma laulan suust ja südamest" (Ich singe dir mit Herz und Mund)

Johann Crüger, 1598-1662.

Sõnad: Paul Gerhardt, 1607-1676.

Tõlge: Otto Woldemar Ludwig Schultz, 1864-1929.